

1. Vynořili jsme se daleko od svých břehů,
oba dva trosečníci, každej v jiným moři,
smíchali jsme spolu tu sladkohořkou něhu,
trošku jsme doutnali a křičeli, že hoří.
2. Milovali jsme se jako oheň a voda,
proto po nás zbylo jen mokré spáleniště,
možná je to líp a možná je to škoda,
usmíváš se a říkáš: možná někdy příště.
3. Milovali jsme se jako vítr a hory,
a tak po nás zbylo údolí plné suti,
jako nemocný, co prchá před doktory,
usmíváš se a říkáš: hochu, kdo tě nutí?
4. Přišlo bezvětří, ten vítr kamsi zmizel,
oheň dohořel, voda se vypařila,
hory šly zas dál a obzor se vyklízel,
usmívám se a říkám: stejně bylas' milá...